

Kedves Solymásztársak, barátaink,

a Magyar Solymász Egyesület 2021. 10. 15.-17. között Kaszaperen tartotta második közös vadászatát. Szeretünk ezen a területen vadászni, hiszen a vendéglátónk szintén röpít madarat, és így pontosan tisztában van az igényeinkkel. Mi sem tanúsítja ezt hitelesebben, mint a résztvevők létszáma.

Az előző találkozóhoz képest is sokan voltunk. A bemelegítő napon szép idő volt, de erős szél nehezítette a vadászatot. A solymászok így is jól teljesítettek és a napi teríték sem maradt el.

A második napon az eligazítás után Somogyi Laci töviről-hegyire elmondta, hogy miként megyünk a területre. Ezek után, mert én ehhez „is” jól értek, az egész héjás és sólymos csapatot autómmal sikerült tévútra vezetni. Laci azonban észre vette figyelmetlenségemet, és mint egy spirituális vezető, visszaterelt minket a helyes útra. A nagy szél ezen a napon megkímélt minket és csodás pedzések látványa kényeztette lelkünket. Testi kényeztetésünkről a vadásztársaság gondoskodott egy pazar vacsora keretein belül. Hihetetlenül finom házi sütitket és dámszarvas pörköltet készítettek tiszteletünkre, melyet együtt fogyasztottak el velünk. Bérczes János, aki az egyesület vendégeként vett részt a találkozón és egész idő alatt a jó hangulat megalapozója volt szép tószóban köszönte meg a tagoknak, hogy ismét velünk lehetett és a házigazdáknak a kedvességüket. Mi pedig köszönjük Jánosnak a részvételt, reméljük nem utoljára emelte jelenlétével a találkozónk hangulatát.

A harmadik napon ismét nekiindultunk. Kiérve a területre elkezdtük a szokásos rituálékat. Miután mindenki elkészült, kezdődhetett a vonalhajtás. Én magam még nem láttam ilyen széles hajtósort. 13 héja, két harris és még segítők is voltak a sorban. Talán egy órája próbálkoztunk, mikor kiderült, hogy a sasok már be is fejezték a vadászatot. A két szirti három engedésből három nyulat zsákmányolt. Itt szeretném megemlíteni Bathó Miki solymásztársunk hihetetlen teljesítményét, mellyel a három nap alatt tizenkét nyúllal járult hozzá a terítékhez. Példaértékű volt a nap vége felé járva az az önzetlenség, ahogy egymást segítették a solymászok. Akik már sikerrel jártak, szintén maradtak hajtani, még a két sast cipelő társunk is. Nemcsak fizikálisan, hanem tanáccsal segítve, vagy csak a lelket tartva azokban, akik már elcsigázottan kezdtek lemondani a sikerről. Végül majdnem mindenkinek sikerült a pedzés.

Utolsó engedésem nem sikerült valami fényesen. Madaram a nyulat pont a kukorica előtt fogta meg, de nem tökéletesen és így a menekülő préda sokáig húzta magával. Az összefogásnak és különösen Bódis Gergőnek köszönhetően ez a történet is happy end-del végződött.

Őszintén örülök, hogy részt vehettem ezen a találkozón.

A teríték pedig, amivel lezártuk a három napot, magáért beszél.